

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Secretariaat: Buitenrustplein 21, Voorburg, Tel. 728315

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Zondaggroep I
3 December '61

Goedemorgen vrienden.

Er zijn enkele punten die we ook vanmorgen nog even kunnen bespreken onder elkaar.

U zult allemaal wel begrijpen dat er de laatste tijd wat versnelde ontwikkeling heeft plaats gehad. De wereld is dus op sommige gebieden iets sneller getroffen dan we meenden te mogen verwachten indertijd. We kunnen nu op het ogenblik overzien wat deze versnelling van ontwikkeling met zich mee heeft gebracht.

En dan moet ik in de eerste plaats wijzen op moeilijkheden en geschillen in Rusland met repercussies dus voor de satellietstaten, vreemd genoeg eveneens gepaard gaande met nood in sommige gebieden.

Wat China betreft, hier kunnen we ook nog wel het een en ander verwachten aangezien o.m. door mislukte oogsten en dergelijke de hongersnood hier en daar wel zeer sterk is gestegen is en daardoor een volksbeweging is begonnen eigenlijk tegen- zoals ze daar zeggen- de revolutie, tegen het bestaande bewind. Vooral in Honah heeft die schijnbaar nogal wat in de war gegooid. Dit kan dus voor de houding van China naar buiten toe ook van groot belang zijn.

Dan wil ik er verder op wijzen, dat er geen enkel teken is dat ons buitengewone rampen gaat beloven. Er zijn ongetwijfeld in de komende tijd wat kleinere rampen te verwachten, maar ja, een overstroming hier en een aardbeving daar, een vulkanische uitbarsting elders, ach dat zijn dingen die komen altijd voor. We weten dus niet dat er een grote verandering is gekomen in al hetgeen wij hebben onderzocht op dit terrein.

Ja, dan is het enige nog waar ik u even voor moet waarschuwen dit: We geloven, dat het menselijk denken, dat de laatste tijd een klein beetje in oproer schijnt gekomen te zijn, zo hier en daar wel eens een aanmerkelijke vergroting nog weer eens van onredelijkheid en irrisiekbaarheid kan veroorzaken in de eerste dagen van Januari. U zult er rekening mee moeten houden, u zult u een klein beetje moeten dwingen.

We staan hier n.l. voor het eigenaardige feit, dat alle condities en omstandigheden redelijk goed zijn en dat alleen het menselijk denken hierin, een ommekeer kan brengen. Een invloeding van het menselijk denken zal van onze zijde uit dan ook zo sterk mogelijk geschieden in de komende tijd en wij hopen dat gedurende de Kerstperiode het inwerken op buitengewoon sterke wijze mogelijk zal zijn.

Ik hoop dat u het niet erg vindt dat wij zo de informatie doorgeven: anders was het op de Vrijdag gebeurd, maar daar zijn we helaas niet toegekomen.

Wat betreft ons eigenlijk lesje van vandaag wil ik graag eens ingaan op de kracht die op het ogenblik weer op aarde is. Niet alleen dus de leringen van de nieuwe Meester, maar de werkingen van een nieuwe kracht.

Wanneer wij langzaam maar zeker de mensheid zich zien ontwikkelen

tot een bepaald hoogtepunt, blijkt zij te komen tot een verstarring. Deze verstarring is op het ogenblik grotendeels bereikt. In elke verstarring begint een nieuwe ontwikkeling. Deze nieuwe ontwikkeling is schijnbaar een teruggang, zij is ook schijnbaar een revolutie.

In feite betekent dit, dat de mensheid zich in gaat stellen op de nieuwe werkingen, op een nieuwe tijd. Zij kan dan vanuit zichzelf een nieuw soort mens voortbrengen. Het is dus niet alleen zo, dat de tijd zelve zich vernieuwt, maar ook, dat de mensheid dit doet. De aanpassing aan die nieuwe mens kan natuurlijk alleen cosmisch direct gevonden worden. De mogelijkheden daartoe schept de mensheid zelf.

Al hetgeen ze daarmee kan bereiken ligt aan haar zelve, aan haar eigen denken en handelen. In hoeverre zij dit als een gunstige gebeurtenis kan ondergaan is eveneens van haar eigen denken afhankelijk. Maar de kracht die daarop inwerkt is afgesteld op het maximum aan mogelijkheden dat er bestaat, het maximum aan mogelijkheden in de mens, geestelijk zowel als materieel.

Uit de vele betogen die de laatste tijd gehouden zijn, heeft u ongetwijfeld reeds begrepen, dat deze nieuwe mens o.m. geestelijk sterk actief moet zijn, dat hij daarnaast waarschijnlijk komt tot de ontplooiing van vele paranormale begaafdheden. Daaruit kun je al enige conclusies trekken omtrent deze nieuwe invloed en wanneer we daarbij dan nog de nieuwe leer bezien, dan is het zelfs aan de hand van hetgeen in de stof gemanifesteerd is op dit ogenblik, mogelijk om reeds een aanvaardbaar beeld te scheppen.

Is dit tot zover aanvaardbaar voor u? Ja? Dan ga ik maar eerst de feiten stellen zoals ze zijn.

Een cosmische heerser heeft onder zich weer een aantal grootmachten. Wanneer wij zeggen dat Aquarius optreedt als heerser, dan betekent dat nog niet dat Aquarius alleen de aarde regeert. Het wil eerder zeggen dat hij tot een soort president is gekozen, waar dus alle andere machten tijdelijk aan ondergeschikt zijn. De krachten die hij afvaardigt, misschien zijn ministers te noemen, zijn allen verschillend, maar aan hem ondergeschikt.

De kracht die de aarde op het ogenblik direct benadert van daaruit is het best te vergelijken met een aartsengel of een zeer machtige engel in ieder geval. Het wezen zelf is absoluut lichtend. De kracht probeert de mens licht te brengen, maar licht kan niet gebracht worden daar, waar beperkingen heersen.

Vanuit een menselijk standpunt lijkt dan ook die nieuwe invloed tamelijk liberteïens. Het is geen Jean Jaques Rousseau met zijn terug naar de natuur, maar het is toch wel een: "Mens, gooi vele belemmeringen van je af, durf vrij te zijn, durf zelfstandig te leven." Om dat te bereiken moeten natuurlijk allerhand nu bestaande opvattingen veranderen en één daarvan is, dat de vrouw volkomen gelijkwaardig aan de man; dat zij dezelfde aansprakelijkheden moet dragen; dat zij geen voorrechten kan bezitten t.o.v. hem, dat ze kortom even zelfstandig is, even belangrijk, maar ook dezelfde verplichtingen heeft.

Dat betekent hier en daar voor de maatschappij nogal een schok omdat door de eeuwen heen de vrouw nu eenmaal gewend is geweest uiteindelijk toch weer steeds terug te vallen op de man. Deze mogelijkheid zal haar meer en meer ontvallen. De leer die voor de vrouw misschien wel de meest belangrijke is, komt dan ook voort uit de behoefte om haar volledig vrij te maken en deze leer zegt:

"Innerlijke harmonie die geassocieerd kan worden met de hoogste kracht, is het beste leisnoer bij alle daden."

Het klinkt een beetje cryptisch misschien, maar wanneer u er even over nadent dan wordt het u wel duidelijk.

Geen belangen, geen conventies, geen regels en geen wetten, geen godsdienst, niets kan de mens terughouden wanneer hij in zich-

zelf harmonie zoekt met het hogere. Die harmonie moet hij uitdrukken in woord en daad en daarop zijn leven baseren en juist daardoor moet hij zijn onafhankelijkheid sterker dan ooit tot uiting brengen.

Voor de man zijn er ook enkele aspecten die hij misschien minder prettig zal vinden. De man heeft tot op heden een uiterlijke superioriteit vertoond. Hij is nog steeds de heer der schepping en hij baseert dat zelfs op bepaalde godsdienstige aspecten b.v. Adam, de eerste mens, was een man.

Nu zegt de nieuwe tijd: Die man moet meer aansprakelijk zijn voor hetgeen hij doet, maar hij mag nimmer een aansprakelijkheid voor anderen op zich nemen, die zijn eigen vermogen te buiten gaat en juist dit heeft hij gedaan. De man zal vooral zijn behoefte om zich aansprakelijk te gevoelen voor anderen, het zorgend of beschermend element dat daar op het ogenblik sterk in ligt, wat moeten gaan missen. Hij zal daarvoor moeten komen tot een erkennen van volkomen gelijkheid, een wat moeilijke situatie, vooral omdat de man op het ogenblik zich een klein beetje in het gedrang voelt komen nu de wetenschap heeft vastgesteld, dat het vrouwelijk geslacht eigenlijk de sterke sexe moet heten. Iets, wat natuurlijk erg op 't oergevoel werkt.

De consequenties van die volkomen gelijkwaardigheid zijn sociaal, maar ze zijn ook wel degelijk geestelijk. Een verandering van instelling betekent tevens een verandering van opvattingen, van geloof, ja zelfs van benaderen van het goddelijke zelf.

Deze engel, grootkracht, heeft verder voor zich de inwerking van het menselijk denken, gezien als onjuist.

Aquarius op zichzelf legt aan de mensheid op, dat weet u allemaal, een zekere rijpheid van denken. Een mens kan geen gewoon burger zijn, hij moet wereldburger zijn; hij kan niet een benepen godsdienstig mens zijn, dat past niet, hij moet alle godsdiensten, ongeacht zijn eigen geloof, a.h.w. zien in één verband.

Nu brengt deze nieuwe invloed die op het ogenblik op aarde actief is, daar nog een element in n.l.: "Ik ben belangrijk door mijn onbelangrijkheid."

U zult zeggen; dat is heel gek, maar een machine die werkt, kan zichzelf rustig belangrijk noemen. Alleen het onbelangrijke schroefje wat er in zit, is net zo belangrijk als de hele machine, want, zou dat schroefje mankeren, dan zou de hele machine uit elkaar kunnen vallen.

Het onbelangrijke is belangrijk, betekent een totale verschuiving van waarden. Niet meer de grote lijn, nee, het kleine, het schijnbaar onbetekenende wordt voorlopig althans door deze kracht sterk in het brandpunt der belangstelling gebracht.

Dan wil ik op dit laatste even verder doorgaan.

Wanneer wij uitgaan van onbelangrijkheid van onszelf, van de kleine feiten van ons leven, van de kleine besluiten die wij nemen, dan vergeten we, dat uit het kleine het grote is opgebouwd. Uw hele leven wordt uiteindelijk opgebouwd uit uw eenvoudige dagelijkse handelingen en manipulaties. Niet uit uw grootse gedachten; die kunnen alleen bestaan krachtens die kleine handelingen, krachtens de kleine gebeurtenissen van elke dag.

Een volk kan alleen ontstaan uit de kleine en misschien onbetekenende eenheden, die mens heten en zonder dat heeft het volk geen zin.

Het kleine kan bestaan zonder het grote, maar het grote nimmer zonder het kleine. Dit zal voor het streven van de mensheid in de komende tijd wel enige verandering met zich moeten brengen.

Tot op heden was het de gewoonte om grootse beelden op te bouwen en grootse dromen, om a.h.w. te reiken naar de sterren. Maar die tijd is voorbij. Er is een tijd geweest, dat de mensheid een grote eenheid kon worden en het grote kon bereiken door groot te denken. Maar op den duur heeft die mensheid zoveel individuele vrijheden verworven,

zoveel individuele mogelijkheden gekregen, dat de uiterlijke eenheid maar een zeer wankel is. Een enkel vonkje is slechts noodzakelijk om de heleboel uit elkaar te doen spatten. Dat is maatschappelijk reeds zo, maar godsdienstig en esoterisch ook.

Er is een tijd geweest dat je een school kon oprichten, waarin je de mensen met vaste wetten invoerde tot de grote geheimen van het innerlijke pad.

Op het ogenblik gaat dat niet meer, want elke mens heeft teveel kennis, hij heeft een te vergaand inzicht in vele gebieden. Ieder heeft een persoonlijke ontwikkeling, maar deze ontwikkeling drukt hij af op zijn esoterisch zien.

Vroeger kon de esoterische beweging de mens overvleugelen. Nu kan zij hoogstens nog maar een soort leishoer zijn, een voertuig waarbinnen de mens zich voor zijn eigen ontwikkeling beweegt.

De godsdienst werd eens opgebouwd vanuit het decreet van het goddelijke. De gelovige was onbelangrijk. Het was de God die sprak, maar wanneer een mens steeds meer moet gaan zoeken naar een persoonlijk contact met zijn God, ontstaat de dertienlijksheid van de kerken en liturgieën. Ieder kan meer zeggen en het magisch element erin steeds meer is verwaterd, ja, dan kunt u voor uzelf nagaan, dat de ontmoeting van de gelovige, de persoonlijke ontmoeting met zijn God, belangrijker is dan alle kerkelijke vormen, formules, dogma's enz. Ook hier weer een terugval op het kleine.

Een mens die in deze dagen aanvoelt dat er een vernieuwing komt, zou dan ook wel eens mede gebruik kunnen maken van de inwerking van deze nieuwe grote kracht, die op het ogenblik - ik wil het er meteen bij zeggen - nog geen veertien dagen van uw menselijke tijd, zijn feitelijk gezag heeft aanvaard. Het is ook geen gezag van duizenden jaren, het is een gezag dat, zover wij berekend hebben, rond, nu zeg maar 180 jaar loopt.

Alles wat u doet in grote lijnen is gevaarlijk en tot mislukking gedoemd, wanneer het niet is opgebouwd uit weloverwogen details. Alle grootse geestelijke bestrevingen van het ogenblik zijn geneigd tot verwarring en mislukking te voeren, wanneer zij niet worden opgebouwd uit de kleine, direct en eerlijk door het ik tot uiting gebrachte begrippen.

Het is niet meer mogelijk om een strategie te ontwerpen, hetzij in het leven of in de krijgskunde of elders die op langere termijn houdbaar is, tenzij zij bestaat uit vele afzonderlijke daadwerkelijk ook uitvoerbare, kleine gebeurtenissen, die steeds berusten op één enkele persoon en hetgeen die persoon volvoert. Het ontbreken van één kleine factor betekent op het ogenblik inderdaad het ineensstorten van alle ideeën en plannen.

Het klinkt een beetje lastig, want een hele tijd heb je de mensheid toe moeten roepen: Mens, denk toch in grote lijnen." Een hele tijd hebben we moeten zeggen: "Mens, maar dit zijn de juiste leringen." en nu kom ik hier ineens aandragen met: "Mens, uw details worden belangrijker dan iets anders."

Toch is het eigenlijk heel logisch. U verwacht ook niet dat u een stenen muur zo eens even naar kunt zetten als geheel. U weet wel degelijk dat die steen na steen moet worden opgebouwd. Bij een zo sterke wisseling van de directe beïnvloeding van een groot gedeelte van de wereld en de mensheid, kun je niet meer uitgaan van de vroeger gemaakte panelen, de vroeger gebouwde stukken muur. Ze lijken nog wel sterk, maar ze passen niet in het nieuwe kader. Laten we proberen het als vergelijking te zeggen.

Op het ogenblik heeft u dus een muur, een nieuwe muur van hardsteen, kleine stukken en volkomen glad en gaaf gevoegd, geen cement zelfs nodig en daar wilt u nu stukken tussen zetten van een gevlochten muur met klei bepleisterd. Het is logisch dat dat heel moeilijk past, dat dat altijd een zwakke steen gaat betekenen.

Daarom, denk niet te groot in deze dagen en baseer uw handelen steeds op een detail en niet op een grote lijn. Deze is alleen dan goed wanneer we die detail na detail kunnen bevestigen. Het heeft geen zin ver vooruit te reiken, het heeft meer zin in het heden al het mogelijke zo intens en goed mogelijk te volbrengen. Ik hoop dat dit punt ook duidelijk is geworden, want het is van groot belang voor het begrip van-laet ons zeggen-de nieuwe leer.

Er is een groot verschil tussen het losslaan van ketenen en het geven van de nodige houvast aan degenen die geketend waren. Er is een geweld geweest, geestelijk, stoffelijk, dat meer en meer de vaste relatie is gaan verbreken. De mens komt, of hij wil of niet, meer vrij te staan. Maar het is niet genoeg dat die mens vrij is.

Als je een slaaf plotseling vrij maakt, dan weet hij soms niet beter te doen dan slaaf te blijven, want, zo zegt hij, hoe moet ik anders leven? Je moet dus beginnen met die slaaf ook de mogelijkheid te geven als vrij mens te bestaan.

Deze opbouw, deze gedachte komt in de nieuwe leer steeds meer naar voren en zo komt op een heel praktische manier naar voren. We kunnen nu op het ogenblik ons wel gaan bezig houden met de zuivere esoterie en dan kan ik u heel mooie stellingen opbouwen, dat u zegt: "O, wat is dat mooi, maar wanneer het te vaag blijft en niet uitvoerbaar is, dan is dat misschien eens goed voor een groot gehoor, maar zeker niet voor een klein gehoor, waarvan men verwacht, dat het 't gehoorde in de praktijk omzet.

Ik zal u zo goed mogelijk en zo praktisch mogelijk weer-geven wat men dus in deze dagen eigenlijk zou moeten doen. Tenminste wanneer u vindt, dat dat belangrijk genoeg is voor een Zondagmorgen. ~~Allereerst: Maakt~~ Maakt balans op. De komende maanden zijn geestelijk zo- wel als stoffelijk voor zeer vele mensen op aarde bepalend. Iemand die niet precies weet wat hij heeft, waar hij aan toe is, komt in ge-vaar. Hij wordt gedreven door invloeden die hij niet beheersen kan.

De mens die op dit ogenblik komt tot een juist inzicht in zijn eigen verhoudingen, zijn mogelijkheden enz. vindt echter de mogelijk-heid om beheerst te werken.

Maakt die balans eerlijk op en houdt daarbij geen rekening met uw goede intenties of die van anderen of de beloften die u heeft ver- kregen. Houdt alleen rekening met de feiten.

Wanneer u nu zelf ~~ontdekt~~ ontdekt dat uw God verder weg staat, dan u zou willen, dat uw zekerheid van een voortbestaan minder is dan u voor- geeft, en al wat daarbij komt, geef dat eerlijk toe. Maakt balans op. Neemt daarvoor uw tijd, maar denkt eraan: wanneer dit jaar ten einde is, volgens de menselijke jaartelling, dan moet u met uw balans ook ongeveer klaar zijn.

Het kan een maand zijn, het kan nog zes weken zijn, dat u de tijd hebt, misschien drie maanden, maar daarna heeft u geen tijd meer om balans op te maken.

Dan een tweede punt en dat is even praktisch:

Wanneer je de balans hebt opgemaakt, dan moet je eerlijk pro- beren goed en kwaad tegen elkaar af te wegen, de voor- en de nadelen. Geeft aan geen enkel ding uw leven, in uw bestaan een interpretatie die alleen op uzelve berust, maar tracht steeds voor uzelf daarbij te betrekken al wat u innerlijk gelooft en al wat u in de buitenwe- reld erkent en weet. Op deze manier kunt u komen tot een praktisch handelen. Een praktisch handelen zal in de komende tijd gebaseerd moeten zijn op een zo weinig mogelijk vertrouwen op anderen.

Dit klinkt vreemd.

Verwacht niet dat een ander iets doet wat uw taak is. Vermeent u niet iets te gaan volbrengen wat kennelijk de taak van een ander is. Houdt u aan datgene wat u als taak heeft erkend en meent te moeten en te kunnen volvoeren. Volvoer dit van dag tot dag zonder te grote plannen.

Wat u in geestelijk en esoterisch opzicht nastreeft komt al op hetzelfde neer.

Ga niet uit van het standpunt dat u bewust iets moet bereiken. Ga eerder uit van het standpunt dat een concreet begrip van uzelf in het heden voldoende is en tracht daarnaast te beleven en uit het beleven een nu toepasselijke conclusie te trekken.

Ecseft verder, dat in deze tijd de kracht van de mensheid, geestelijk zowel als stoffelijk, gelegen moet zijn in een vrijwillige samenwerking, maar dat een vrijwillige samenwerking op gezonde basis alleen mogelijk is wanneer een ieder zijn eigen taak heeft, wanneer men weet, wat men van een ander mag verwachten en wat die ander van u verwacht. Stel uw eisen desnoods zo laag mogelijk, maar ga uit van een zo beperkt mogelijke omschrijving. Geen idealen van wat wij gezamenlijk zullen gaan volbrengen, maar een taakverdeling en een elkander zo steunen. Dat is voor de geest ook van belang.

Werk op lange termijn zoals we dat- ik zou haast zeggen- nu bijna 70 jaar hebben gedaan, wordt voor ons moeilijk. Het is niet zo gemakkelijk meer op het ogenblik om lang vooruit te bepalen wat je bent, wat je gaat doen, over welke krachten je kunt beschikken en welke mogelijkheden er zullen zijn. Zoals wij daarom meer en meer zullen moeten gaan werken aan de hand van de heersende condities en omstandigheden, ons werk daarbij intensiverende, maar gelijktijdig onze planning beperkende tot de naaste en meest overzichtelijke ogenblikken, zo zal het ook u gaan.

U kunt u voornemen om geestelijk buitengewoon rijk en sterk te worden, om grote krachten te gaan verwerven, maar al was dat in het verleden mogelijk, in de toekomst wordt dit praktisch onmogelijk. U kunt echter wel en dat is toch wel erg belangrijk zou ik zeggen, van dag tot dag datgene wat u bezit gebruiken aan geloof, aan innerlijk beleven, aan denken, zonder een conclusie over de toekomst te trekken en met alles wat u a.h.w. vandaag geestelijk aan inzicht verwerft, kunt u morgen misschien verder gaan. Maar kijk niet vreemd op wanneer soms de gebeurtenissen sprongen maken.

Het kan zijn dat u vandaag wordt opgenomen in een geestelijk streven, een vloed van bewustzijn en nu meent: morgen zal ik weten, maar dan is de golf weg, dan is er een zekere traagheid, dan is er een zeker verzet en dan moet u plotseling aan een heel andere kant geestelijk gaan werken. Zeg dan niet: Maar gisteren was het zo." Werk vandaag aan datgene wat vandaag geeft en laat het aan de heersende kracht over om al deze details samen te voegen tot een zo perfect mogelijk geheel.

Spreek ook niet met zekerheid over de geestelijke krachten die u bijstaan en die u allemaal kent. Je zegt zo gauw: "O, het is mijn vader, mijn zoon, mijn neef, mijn man, mijn Meester die altijd met mij is." In deze dagen is het mogelijk dat van het ene ogenblik op het andere uw geestelijke geleider wisselt, dat de steun die u krijgt plotseling van een andere zijde komt. Geen vast rekenen op een bepaalde steun, maar een dankbaar aanvaarden van elke steun die op een bepaald ogenblik gegeven wordt.

Ja, het klinkt natuurlijk een beetje of ik nu op het ogenblik een soort leven aan de hand van improvisaties aan het brengen ben. Het is niet mijn bedoeling om af te breken wat u hebt opgebouwd, begrijp me wel, maar deze nieuwe kracht, die op het ogenblik op aarde is, geeft richting op basis van de kleine gebeurtenissen en schept het grote daaruit op een niet direct overzichtelijke manier. U kunt nimmer met zekerheid rekenen op morgen, zelfs niet op de tijdsduur van morgen, de gebeurtenissen van morgen, de bezittingen die u hebt of de rechten die u morgen zult hebben.

U kunt u alleen baseren op vandaag. Het: "Leef vandaag bewust, intens en actief, heden datgene volbrengend wat van heden is," is één van

de meest belangrijke slagzinnen voor u, zeker voor de eerstkomend 10,12 jaar. Daarna kan aan de hand van een bereikt geestelijk bewustzijn misschien een overzicht mogelijk worden, dat een handelen op een ietwat langere termijn toch wel weer stimuleert, maar zelfs dan zult u altijd nog aan deze opbouwende invloed onderdanig zijn. Is dat begrepen?

U zult zich afvragen waarom die invloed nu juist optreedt en ik wil proberen u ook dat duidelijk te maken.

Wanneer je een tijd van verwarring en vernieuwing hebt, dan moet er veel worden afgebroken en er moet veel worden hervormd. Dat dit gaat gebeuren hebben we u al zo lang verteld, dat ik denk, dat dit u onder de hand zelfs in uw dromen tegemoet treedt. Maar hoe kan dit gebeuren wanneer niet uit het bestaande het nieuwe wordt opgebouwd?

Natuurlijk, je kunt de hele wereld wegvagen en opnieuw beginnen, maar dat heeft geen zin. Je moet uit de feiten van heden en de mogelijkheden die nu bestaan, morgen bouwen en dat moet je steeds herhalen tot, in de plaats van een toenemende verwarring, een toenemende vorming ontstaat. Die vorming, geestelijk en stoffelijk, kun je alleen tot stand brengen door steeds details samen te gaan voegen.

Het is onmogelijk dat Aquarius komt en zegt: "Hier geef ik u mijn volle kracht." Die kracht is dodelijk, die vernietigt. Zij is als een aardbeving die een hele stad verzwelgt. Maar het zenden van een bouwer die, zelf ook megedragen door Aquarius' kracht en werkend onder zijn invloed, eerst een hergroepering veroorzaakt, een reorganisatie a.h.w., maakt het mogelijk dat later Aquarius' invloed veel directer en veel sterker kenbaar wordt dan op het ogenblik nog aanvaardbaar is.

Zo wordt door deze grote engel of kracht dus a.h.w. uw wereld aangepast aan wat komt.

Ik heb geprobeerd om zo praktisch mogelijk te zijn en laten we nu de vaagheid dan ook vermijden wanneer we willen spreken over hetgeen deze kracht toch ook bevordert, want we weten allemaal dat de mens normale vermogens heeft en dat dergelijke paranormale vermogens inderdaad een goede kans maken ontwikkeld te worden.

U moet nimmer uitgaan van wat u zou kunnen leren door lange training en studie op een bepaald paranormaal terrein b.v. of op occult terrein. Ga uit van de beperkte middelen die u vandaag bezit. Daarmee bouw je de mogelijkheden van morgen, niet op een andere manier. Bent u gevoelig voor het een of ander, gebruik het. Heeft u bepaalde inzichten in cosmische werkingen, in cosmische krachten, voelt u op een bepaalde wijze aan, werk daar nu mee zoals ze zijn. Morgen is 't misschien anders, misschien beter.

Eerst gebruiken wat je hebt, werken met het direct erkende en dan zo praktisch mogelijk, geen theorie maar praktijk. Dan kun je ook je stoffelijke en geestelijke mogelijkheden zien ontplooiden; want u kunt in deze tijd alleen een werkelijke betekenis krijgen wanneer uw innerlijke opbouw en structuur van uw dadenpatroon geheel is gebaseerd op de invloed van heden. U moet een deel zijn van het geheel, anders kan het niet.

We moeten ten laatste opmerken dat deze kracht, die op het ogenblik zo op de wereld werkt, een kracht is, die misschien harmonie als een doel heeft, maar de harmonie haast toevallig opbouwt. Wij mogen natuurlijk in onszelf streven naar harmonie, wanneer wij klaar zijn met alle praktische mogelijkheden van vandaag, of wanneer een bepaalde vorm van harmonie voor ons zeer belangrijk lijkt. Ze kan deel zijn van ons werk b.v. Maar de grootse harmonieën, de grote eenheid, een eenklank, die kan in deze kracht niet onmiddellijk gemanifesteerd worden. Ook deze eenheid is een opbouw, het is een verrijking.

Vergelijk: Er wordt één toon aangeslagen en langzaam maar zeker voegen zich daar andere tonen bij, tot je een harmonische scala krijgt en een harmonische veelklank, die het bekende Al kan omvatten.

Wat was, sterft uit. Een nieuw akkoord, een nieuwe klank. Deze

wordt toon voor toon opgebouwd, d.w.z. dat u op het ogenblik niet kunt zeggen dat er een grote harmonie moet zijn met alle dingen, maar dat elke harmonie die voor u op het ogenblik direct te verwerklijken en bereikbaar is, geestelijk en desnoods materieel, van belang wordt. Wat wij nu bereiken is belangrijk, mits wij daarbij rekening houden met het feit, dat elke harmonie die wij zoeken, er één moet zijn die tenminste op geestelijk terrein en zo mogelijk ook op materieel terrein zijn werking tot morgen uitstrekt.

Harmonie die vandaag geschapen is, moet een gunstige invloed zijn voor morgen. Hoe die zich verder ontwikkelt zullen we zien. Vandaag en morgen is natuurlijk betrekkelijk. Voor de ene mens is vandaag een kwestie van enkele uren, voor een ander misschien van jaren. Maar u heeft een bepaalde fase in uw leven en die moet u doorlopen.

Maakt u daarom ook geen zorgen. Wie zich zorgen maakt en wie zich teveel bezig houdt met de pessimistische mogelijkheden van overmorgen, zal morgen tekort schieten. Wie vandaag in vol vertrouwen werkt aan hetgeen vandaag eist, zal zien, dat morgen meer doet dan alleen maar aan zijn verwachtingen beantwoorden.

Er zijn grootse mogelijkheden op allerhand terrein en deze nieuwe kracht, vrienden, dat garandeer ik u - is een kracht, die voor de mens die zich met het kleine wil bezighouden en van daaruit verder wil gaan, de meest positieve is, die je je in deze dagen kunt denken. Dan kunnen alle inwerkingen van de sterren, beter gezegd van de planeten, in de komende tijd voor u alleen een verbetering, een concretisering van uw toestand, van uw gestelijke en uw stoffelijke mogelijkheden betekenen.

Wie echter te groot wil denken op het ogenblik, wordt door de invloeden verward en kan niet verder gaan. Dit geldt zakelijk, godsdienstig en esoterisch.

Bouw van vandaag op morgen. Bouw volgens uw begrip van wat juist is en laat u nimmer ontmoedigen wanneer de grote dromen niet vervuld worden. De kleine gebeurtenissen kunnen méér zijn dan u zich ooit kunt denken.

Mag ik het daarbij laten? Ja, wanneer het niet duidelijk is, als u zegt, er mankeert iets, dan mag u bij uitzondering dat nu zeggen.

Ik ben blij dat u er geen gebruik van hoeft te maken. Dat pleit dus klaarblijkelijk voor de duidelijkheid van hetgeen ik stelde.

Vrienden, ik wens u allemaal een prettige Zondag. Het woord is aan een volgende spreker.

:--:~

Goedenmorgen vrienden.

Ja, wanneer zo de stem van de werkelijkheid en van de praktijk heeft geklonken, dan vraag je je onwillekeurig af: Is er dan geen mogelijkheid om dit alles anders te zien? Want dat is de mens en dat is de geest nu eenmaal eigen. Wij willen graag alle dingen anders zien. Wanneer we de loten zien van het vroege voorjaar, dan proberen we daarin reeds de vlammende pracht van de herfst te zien en de zinderende volheid van een zomermiddag brengt ons tot de vraag: "Hoe zou dit zelfde landschap zijn wanneer de barre winterstorm jaagt over de kale heide?"

Zo is een mens, zo is een geest. Wij leven zelden in het heden. We graven uit het verleden de herinneringen op, we bouwen ons beelden van een toekomst en vergeten vaak hoe het heden is. Het is dan ook moeilijk om een ander beeld te gaan geven, dan een zo concreet en praktisch beeld als zoëven gesteld is. Alleen, er blijft in dit beeld iets buiten beschouwing.

Wanneer ik diep in mijzelf zie, dan lijkt het soms of er rimpels zijn zoals in het water, wanneer er een steen in is gegooid en ik tussen de wisselende spiegelingen door in de diepte een leven beschouw,

dat niet overtekend tot mij komt, maar dat een vastheid van waarde heeft die het oppervlak niet bezit.

Want achter al deze beweging van de tijd ligt de eeuwigheid. Achter al deze onverschilligheid van gebeturen, deze wroedheid van tijd, ligt een goddelijke liefde en achter al deze schijnbare tegenstrijdigheid een goddelijke wet die rechtvaardigheid is en gelijktijdig een verblindend zuivere schoonheid van leven.

In ons allen is de eeuwigheid, ook wanneer we haar door de rimpe-lingen en spiegelingen van de vijver der tijd niet kunnen zien of slechts beperkt en vertekend aanschouwen. Wat nu is zal vanuit menselijk stand-punt voorbij gaan, maar het is gelijktijdig misschien één bouwsteen van de eeuwige stad waarvan we het beeld in onze ziel dragen.

Het lijkt me goed om praktisch te zijn. Je leeft nu eenmaal niet in die innerlijke eeuwigheid, zolang je bewustzijn gebonden is aan een wereld, aan een sfeer, aan een streven. Maar mogen we daarom vergeten dat dit be-staat? Wat kan ik als mens zijn? Wat kan ik als geest betekenen, wanneer ik losgeslagen dool door een warreling van invloeden en niet in mijzelf het anker heb van een vaste plaats, een vaste zin voor het bestaan?

Je leeft, maar je leven is als een enkele lijn in een cosmisch beeldhouwwerk. Misschien is het een scheiding van vlakken die je aan-geeft, misschien een boog die ijle ruimten omspant, misschien ook een dragende steun in het werkelijke beeld dat alleen door zijn steun nog betekenis heeft. Dat weet je nooit.

Maar wat je ook bent en wat je wezen ook is, dáár is het belang-rijk, dáár zijn alle dingen tesamen gelegd: De tijd van het heden met zijn omwenteling, uw vluchtig bezoek aan een aarde in een tijd dat mis-schien Vissen regeerde of dat andere lang vergeten heersers een ogen-blik de aarde als proefwerk van scheppingsvermogen gebruikten.

En wanneer Aquarius voorbij is en uw zon, langzaam maar zeker in zich-zelf krimpand, met nog een ogenblik van felheid de planeten zuivert, dan zult ge nóg zijn en dan is al die tijd voorbij en al die invloed is vergaan, maar gij zijt. Het eeuwige in u is, onvernietigbaar, on-veranderd.

Wij hebben in alle onzekerheid, in alle onwetendheid omtrent onszelvé één vaste waarde: de eeuwigheid waartoe wij bestemd zijn, voortvloeiend uit onze afkomst, zijnde ons enig vaste einddoel, de bestemming van ons bestaan. En dan mogen wij als mens en geest naar ik meen ook besciffen, dat door alle leven en levensverschijnselen heen als een lichtend baken de tempel van onze eeuwige stad des vrees, het licht van een goddelijke liefde steeds weer roept en wenkt.

Het is gemakkelijk om te zeggen: Go' heeft je lief en het is moeilijker om het concreet te zeggen, dat weet ik wel, maar wanneer mij steeds weer, zelfs in de donkerste ogenblikken van mijn leven een ogenblik van verbazing, een ogenblik van vreugde gegeven wordt, wan-neer op de meest perfecte wereld die je kent, altijd nog weer dat ene ogenblik is van verrassing, van grotere schoonheid, van feller erkennen, dan kun je zeggen dat daarin Gods liefde zich reeds open-baart.

Vrij ben je om te zwerven in de tijd, dat is waar. Vrij om te dolen door de duizenden werelden van de sferen, de duizenden idolen en steden, de krachten en hellewerelden, de hemelen uit denken opge-trokken temidden van de goddelijke natuur. Maar altijd weer is er één kracht vast, één kracht die je wezen bestemming, richting en inhoud geeft, één baken dat wenkt uit het diepst van je eigen ziel, de godde-lijke liefde.

Het is het baken waarop je je richt, onzichtbaar misschien, als het baken dat de trekvogel geleidt op zijn vlucht naar andere wereld-delen, de postduiven het mogelijk maakt zicht te oriënteren, het baken is er.

En wanneer men u spreekt van veranderingen en de noodzaak om detail na detail op te stapelen, dan meen ik eraan toe te mogen voegen:

"Dit alles heeft alleen zin, dit alles kan alleen de volheid van uw leven vergroten en de juistheid en zuiverheid van uw aanvaarding, wanneer u het baken in uzelf niet vergeet.

Mocht uw beeld van de eeuwigheid en de Schepper vertroebeld zijn door de rimpeling van de tijd, eeuwigheid en Schepper zijn in u en de flits van licht, die steeds weer lokt als de fonkeling van een diamant op de bodem van een waterput, steeds weer getroffen door licht, is goddelijke liefde.

Het is niet zo dat God u liefheeft. Hij erkent u als deel van Zijn wezen, Niet in een bepaalde tijd, door alle tijd. Niet in een bepaalde wereld maar door alle werelden.

Wat vanmorgen werd gezegd is niet volledig, wanneer u dát niet beseft. Laat dan de dagen zijn in zichzelf afgerond en vervuld, laat dan elke dag uit details bestaan en geen overzicht geven over de dag van morgen. Wanneer wij in ons het besef der liefde dragen, der goddelijke liefde, zal ze zijn als het snoer waaraan wij de keten rijgen, parelende dag, na parelende dag, juwelensfeer na juwelensfeer; het zal zijn het snoer van een volmaakt ego, waarin het totaal zich weerkaatst, waarin de goddelijke liefde onze dagen samenbindt, ons bewustzijn tot eenheid maakt en ons de verborgen vredesstad ook in ons bestaan doet vinden.

Laat uw dagen daarom van details zijn. Indien in ons het Koninkrijk Gods is, het rijk van de vrede en van de kracht, wat kunnen ons de dagen deren? Welke sfeer kan u aantasten? Wat kan u ontbreken, vrienden?

Wie het licht in zich draagt, telt de dingen niet en volbrengt de taak der dagen gesterkt door een vreugde die reeds eeuwig is. Dat is mijn betoog. Een gezegende Zondag samen.

:--:

Ja, vrienden, goede morgen, Ik mag voor u sluiten. Indien u dit wenst mag u zelf een onderwerp stellen.

Lichtbaken.

De duisternis van zee en hemel is tesaam gesmolten. Een sluier die het schip omgeeft, tot het zich beweegt door het niet, van niet tot niet. Maar het spiedend oog ziet in de verte een licht, een flitsende stip, die oplicht en weer dooft, en niet slechts de zekerheid van land en veiligheid belooft, maar zelf tekent een weg.

Zo is er overal aan de kusten van het leven een baken, licht en sterk, dat het mogelijk maakt te vinden juiste koers en juiste haven te bereiken. Niet prijken boven ons de sterren, niet is ons de dag in het leven gegeven, toch omringt het duister ons te vaak. Maar een lichtend baken, een vurige stem, zij worden ons tot leider en brengen ons tot veiligheid.

Hier heeft u het begin vrienden, zo goed mogelijk. Wij zijn vaak stuurloos of menen stuurloos te zijn en in deze stuurloosheid vragen we ons eens af: "Wat kan ons helpen?" Dan is dat baken heel vaak een enkel woord, een enkel begrip, dat je van binnen beaamt, wat je herkent.

Het lichtbaken van de mens in deze dagen is het voor hem innerlijk herkende woord, de herkende aanwijzing, die hem aanspoort om zijn daden in een bepaalde richting te stellen en zijn geestelijke koers in een bepaalde richting te voeren. Dit alles komt natuurlijk vanuit een hogere wereld en een hoger weten en daarom kan ik misschien dit lichtbaken dan meer abstract zeggen als volgt:

Is het duister of licht, mijn wezen gaat voort, door de levende krachten gedreven, langs wegen die het ik niet altijd beseft. Soms lijkt het of het zich verheft tot in de hoge hemel, soms lijkt het of wij dalen

tot onder diepste aarden krocht en in een hellewereld zelfs de tocht vervolgen.

Maar in ons is een licht. Een licht dat altijd spreekt en dat de ban van het gebeuren, van doem en gebondenheden breekt, zowel als de droom van grootsen roemen zacht verdoezelend hemelzijn.

Een vonk die is een licht, een flits en soms een felle pijn, die het ik doet waken. Want als een lichtbaken is ons gegeven in het leven de kracht van ons bestaan, het goddelijk wezen, dat door Zijn liefde, Zijn macht en Zijn recht steeds met ons gaat, dat uit de schoonheid van het Al ons banden geweven heeft met het bestaan en dat ons telkens licht en flitsend wijst op die juiste levensbaan.

In ons leeft een licht, een liefde, een baken in de duistere nacht, wanneer wij menen hoe verlaten is ons zijn, een pijn die ons soms doet ontwaken uit een droom van ondergang, een licht dat ons, die bang zijn in de nacht, plotseling vreugdig voort doet streven. In ons schoonheid, liefde, kracht, een baken voor het leven, door de Schepper ingebracht in het eerste ogenblik van het zijn. Zij tekenen de lijn die is ons doel in 't bestaan.

Laat ons naar het baken zien en niet de ogen sluiten; laat ons luisteren naar de roep, de stem, en zelfs de pijn niet buiten sluiten, wanneer zij is en ons wekt in een tekenen van de weg.

Laat ons beseffend gaan de trap van trage dagen, de weg van jaren, die onmetelijk lijkt.

Laat ons, schijnbaar losgeslagen, drijven over de wolken van tijd en de golven van oneindigheid, die ons spelend voeren, buiteland van de een naar de ander. Wij zijn misschien met niets gebonden aan elkander nog. Maar in ons is het lichte baken, de vuurbaak van de eeuwigheid, waarin de stem van het goddelijk wezen door zijn liefde roept tot al wat leeft in ruimte en tijd.

Ziet, dit heb ik u als vreugd, als taak en zijn gegeven. Dit, mens, zij uwen weg, zo zult gij zijn en leven totdat gij mij erkent, en in een veilige haven u aan het besef van noodzaak, maar ook van volmaaktheid laven moogt, omdat in uw God bewustzijn slechts 't volmaakte zijn gedooft.

En daarmee heb ik mijn beeld weergegeven van een baken. Het is niet altijd zichtbaar, maar wie niet weet hoe te gaan, die ziet diep in zichzelf. Hij zal er altijd weer een stem vinden die hem raadt, hij zal altijd weer de impuls vinden die hem verder stuwt. Handel dan mens, naar het baken dat je gegeven is, opdat je steeds de juiste koers moogt houden, en snel en veilig de haven bereiken, die het einde is van alle zorgen, het rustpunt na de lange tocht van het leven. Goede morgen.

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work. It is followed by a detailed account of the work done during the year, including the results of the various projects and the progress of the research. The report also contains a list of the publications of the Institute and a list of the members of the staff.

The second part of the report deals with the financial situation of the Institute. It contains a statement of the income and expenditure for the year, and a list of the donors and subscribers. The report also contains a list of the assets and liabilities of the Institute.

The third part of the report deals with the administrative and general matters of the Institute. It contains a list of the members of the Council and the staff, and a list of the various committees and sub-committees. The report also contains a list of the various projects and the progress of the work.

The fourth part of the report deals with the future plans of the Institute. It contains a list of the various projects and the progress of the work. The report also contains a list of the various committees and sub-committees.